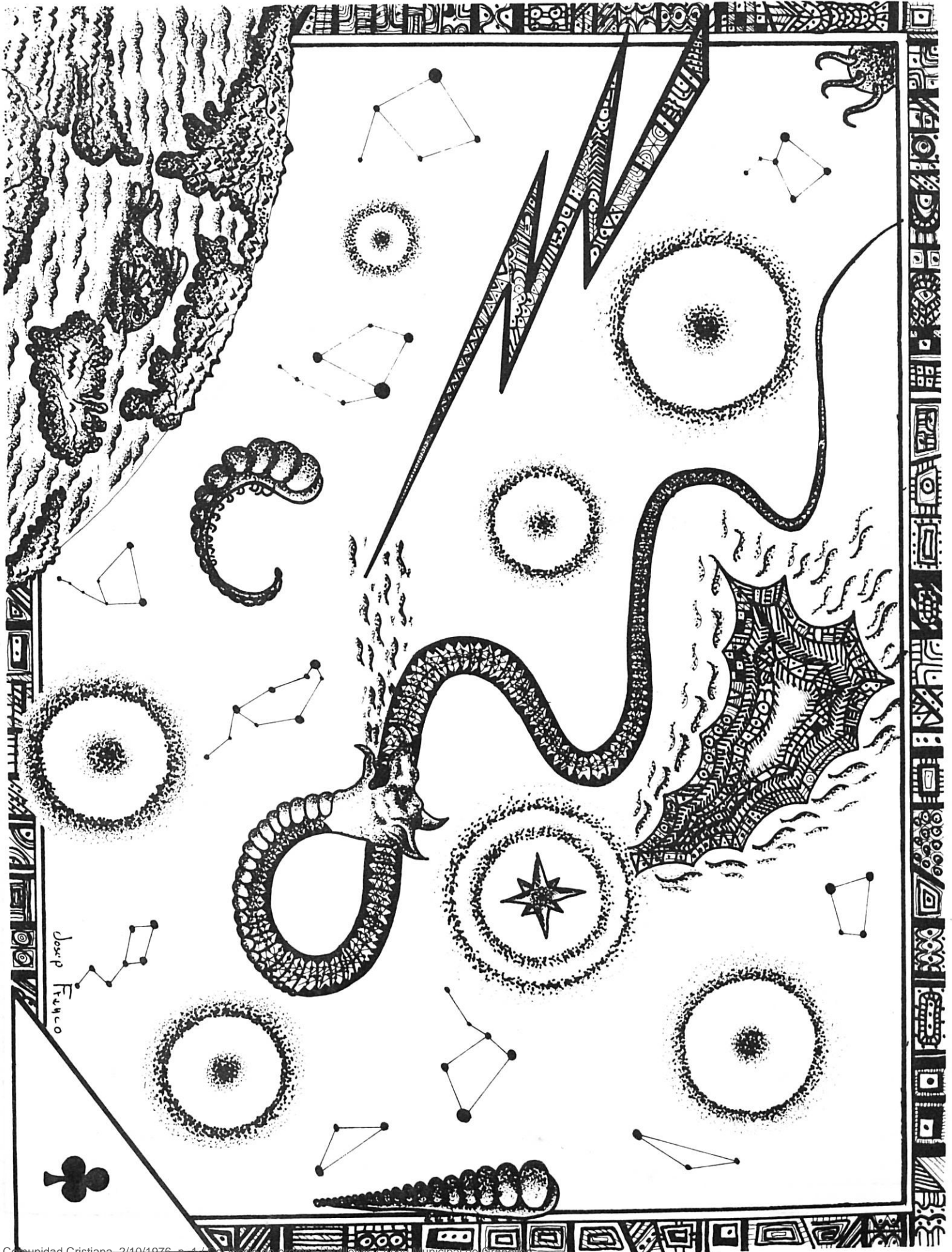

GRANOLLERS

Comunidad Cristiana

Josep Ferrer

drop

CVP

REG. GRANOLLERS

¡TOT ES POSSIBLE!

INVERSSIO MOLT RENTABLE

ROSES

COMUNITAT DE PROPIETARIS

A 50 mts. de la platja, Aparta -
ment, dues habitacions, menjador ,
cuina, dos quartos de bany i te-
rassa.

PREU: 875.000,- PTES.

AMPURIABRAVA - ROSES

Xalet tipo anglés, enfront del ca-
nal amb amarre per a la barca

PREU: 1.375.000.-PTES.

INFORMACIÓ: JAUME CASASNOVAS

C/. GIRONA, 84 T. 870.14.25

GRANOLLERS

GRANOLLERS

AÑO XXXVI Número 1303
2 de Octubre de 1976

COMUNIDAD CRISTIANA

Semanario editado por la parroquia de
S. Esteban de GRANOLLERS DEL VALLES

Redacción y Administración:
Pl. Iglesia, s/n. Granollers del Vallés

Impreso en: INSTANT - COPY
C/. San José, 22 Granollers

Precio: 10 pesetas

Director: Juan Sala Vila
Dep. Legal: B. 15.969-1960
Con licencia eclesiástica.

editorial

ESPORT... TOQUEM DE PEUS A TERRA

Granollers és sempre notícia esportiva. El seu nom corre a rreu del món. Però... toca l'esport granollerí veritablement de peus a terra?. Com activitat humana no escapa al perill de la necessitat del triomf. Fa onze anys que escolto el següent slogan: cantera o cartera. I fa onze anys que la cantera guanya i l'esport perd. Una prova: la joventut majoritària de Granollers no és esportiva. I la culpa no és del jovent. És de la cartera. Molts joves amb inquietuds han abandonat l'esport perquè no hi han trobat l'activitat humana formativa que ells desitjaven. I no és que a l'esport no hi sigui. No contribuïa a realitzar llurs personalitats i no fan esport. Tal com ells el comprenen, tampoc no el poden fer perquè no hi ha llocs on practicar-lo. I Granollers és ciutat privilegiada en instal·lacions. I aquests mateixos són els que avui lluiten perquè l'esport sigui una activitat per el poble, no un espectacle per a la massa. Coneixo joves que tenien una gran esdevenidor esportiu, però la seva consciència els ha portats per altres camins.

L'esport serà veritablement social quan no s'hagi de cercar la necessitat del títol i sigui una activitat més de tots els homes.

Joan Sala i Vila.

en aquest número

*****

EDITORIAL

BÚSTIA

BATEC DE LA CIUTAT

HUMOR

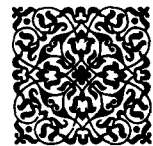
COL·LABORACIONS

MOTS ENCREUATS

EL CINE EN NUESTRA CIUDAD

PORTADA

Autor: Josep Franco

parera

Carrer Barcelona, 58
Tel. 870 33 40
GRANOLLERS

Casaments
Reportatges fotogràfics
Revelats
Fotografia industrial
Catàlegs
Fotos carnet

Batec de la Ciutat

LES TORRES, (LLISSA DE VALL)

Demà diumenge, dia 3, APLEC DEL ROSER, a partir de les 10 del matí comença la "festa".

XESCO BOIX i JOSEP BOU, farán l'animació amb cants i danses FIRA!! JOCS de Festa Major.

Migdia: Missa i pregària a la Verge del Roser. Seguidament Ballada de Sardanes.

TARDA: MARDUIX: Espectacle d'animació a l'aire lliure: Titelles, Contes, Cançons...

Al final de la Trobada hi haurà TRACA.

HI haurà un servei de Bar i petit Snach.

CURS ESPECIAL TEORIC - PRACTIC DE FOTOGRAFIA

Aquets curs està patrocinat pel grup de fotografia i cinema de la societat Casino de Granollers / Club de Ritme.

Començarà el dia 5 d'Octubre a la SALA d'EXPOSSICIONS del Cassino i LABORATORI anexa, amb classes Pràctiques de Laboratori.

Dimarts, a les deu de la nit.

El Dijous dia set, a les deu nit, Classes Teòriques i xarxes de Temes fotogràfics.

El curs durarà aproximadament tres mesos. PLACES LIMITADES.

Preu del Curs: 500 Pessetes.

COMENÇAMENT D'ESCOLA

El dilluns dia 4, es començaran les classes del present curs, a l'escola de Maestria Industrial.

A les aules de la mateixa escola el passat dia 22, es va presentar un programa sobre "neumàtica".

Els assessors tècnics varen ser CECILIO GUTIERREZ I MIGUEL SABATER de la casa FESTO.

SARDANES CASINO CLUB DE RITME

Demà, Diumenge a les 12 del mig-dia Audició de Sardanes per la cobla "La Principal del Vallés".

4-Granoll. C.C.

POLICIA MUNICIPAL

Després d'haver multat al conductor d'una motocicleta, en aquest cas "conductora" el guardia Municipal, donant mostres de molt poc "civisme" va contemplar durant una bona estona i amb les mans a la butxaca, com la multada "intentava endebades engegar la moto, sense oferir-li la seva ajuda.

CONFERÈNCIA COL·LOQUI

Ahir divendres, dia 1, es va celebrar a la Sala d'Actes de la Mutua de Ntra. Sra. del Carme una conferència a càrrec del Sr, Lluís Tarin, Cap del Departament de Formació de l'Institut Territorial de Barcelona, referent a la Motivació del Factor Humà en la Prevenció d'accidents.

EXPOSICIÓ OLIS I DIBUIXOS

L'artista A. Granja i Llobet, presenta la seva exposició d'Olis i Dibuxos, amb paisatges de GRANOLLERS; CANOVELLAS i CASTELLA la VELLA, a la Sala de Cultura "Sant Jordi" de la Caixa d'Extalvis de la Diputació Provincial.

Estarà oberta al públic del dia 1 al 15 d'Octubre.

Laborables: de 7 a 9 tarda.
Festius: de 12 a 2 i de 6 a 9.

ASSEMBLEA PARROQUIAL

Convocada pel Consell pastoral de la nostra Parroquia, es celebrarà l'ASSEMBLEA PARROQUIAL dilluns dia 4. Serà a la Sala PAX a les 10 del vespre.

CATEQUESI D'INFANTS

Novament es recorda que per la inscripció a la Catequesi d'Infants, el Despatx Parroquial restarà obert fins el dia 15 d'Octubre.

Dies d'inscripció: Dilluns, Dimecres i Divendres de 6 a 8 del vespre.

ESGLÉSIA PARES FRANCISCANS

Dirà la seva Primera Missa a Granollers, el P. Andrés González Plaza. Serà la de dos quarts d'onze del matí i amb ella es reemplen la Missa dedicada als Infants, donant continuïtat a les que ja venien celebrant abans de l'estiu.

HOMENATGE A ANTONIA ROURA

Tal com es va anunciar la setmana passada un grup de "noies" del cosidor de la Srta. Antonia Roura, l'hi han organitzat per el dia 17 d'Octubre a les 5 de la tarde, un acte d'homenatge.

Queden doncs, convidades totes les que en qualsevol època, haguessin format part de dit cosidor, i també tots el simpatitzants.

Els tiquets per assistir a la festa, es podran recollir del dia 1 al 10 d'Octubre

FEMINA - C/. A. Clavé n°14
ANGELINA COLOMER - C/. A. Clavé, n°17, 1°
TINTORERIA BELLAVISTA - C/. A. Clavé, n°7
HOTEL EUROPA- C/. A. Clavé, n°1

EL RACÓ OBLIDAT Joan Castellsagué i Piqué

L'estem vessant.

Ens diem i ens creiem cristians però que poques vegades volem investigar el que veritablement vol dir ésser cristià!

Quasi totes les religions, són com tots sabem, un buscar la veritat i si n'hi ha tantes de religions, és perquè hi ha tants camins per a trobar-la.

Els Cristians la busquem en l'estimació als altres i seguint pas a pas el que Crist ens va ensenyar en aquell temps.

I què fem per a buscar aquesta veritat, pel camí de l'estimació?

Potser molt, potser no tant, potser res... però ens hem oblidat d'ençà molts anys d'un diamant que tenim dins nostre. Diguem-li diamant, diguem-li consciència, diguem-li esperit, diguem-li ànima, però és la veritat.

Quan sabem que obrem bé i quan sabem que obrem malament?

Quan el sacerdot ens ho diu?

Quan el catecisme ens diu que allò és pecat?

O ens n'adonem bastant abans, quan la consciència sembla que es reveli i ens digui. "xicot, l'has vessada?".

El Cristianisme és fermíssim, però els homes ens l'hem emmotllat i hem oblidat el més important.

"LA VERITAT, NO L'HEM DE BUSCAR EN ELS ALTRES, SINÓ A DINS NOSTRE".

Aquest diamant o consciència que tenim, és com un girasol, aquest darrer busca el sol; i la consciència, la veritat. Si al voltant del girasol hi deixem créixer espines, no podrà veure el sol, i no generarà cap fruit, i si al voltant del diamant hi posem barreres no podrem comunicar la seva lluentó i restarem buits.

Estem aixecant contínuament parets davant la veritat, ens refugiem en les formes i no anem al fons, ens estem engançant..

NECESITEM TANT QUE NO PODEM DONAR.

Quantes hores dediquem al cos i quantes a l'ànima? i què és més important per a un cristià?.

Si deixavem brillar aquest diamant, portaríem sempre amb nosaltres una alegria, una plenitud, una pau, una estimació, que encomanaria, predicariem amb l'exemple, i per tant, compliríem com a bons cristians.

Que podem argumentar com a Cristians i que podem arribar a fer per deixar alliberar la nostra consciència?.

Volem ser lliures, i tenim presoner el diamant.

Volem estimar, i la llum d'amor ens l'hem guardada entre quatre parets.

Volem ser justos i no deixem parlar la consciència.

Volem ser Cristians i amaguem la veu de Crist, la veu de la veritat.

Potser som justos, potser estimem, potser som bons cristians, però no saltem de joia, no cantem d'alegria, perquè la mortalitat del cos ha ofegat la immortalitat de l'ànima, i no sabem, per tant, ésser Cristians.

Esbotzem les parets ofegadores del diamant!!!

Escatimem capricis al nostre cos!!!

No perdem tant temps en les formes; i el diamant brillarà tant que els que ens envolten quedarán enlluernats, voldran saber que és allò que brilla tant i aprendran a estimar, amb llibertat, perquè qui ha sentit la llibertat, té més ganes de viure per poder estimar.

Sols em resta una pregunta: Per què una persona que ha estat a l'Índia 3 miserables mesos treballant i amb ganes d'aprendre, m'ha fet veure tan clar això que estic dient, i en canvi per que després de tants anys d'anar a missa, de voler ésser un bon cristià, després d'alternar i compartir amb gent també cristiana, durant 20 anys, no he sentit, ni he viscut aquest goig de descobrir quelcom oblidat i que és la clau de TOT.?

ESCRITORS JOVES

Al bell mig del mar

La pau del mar n'és blava
llisca sobre les ones
i omple
l'esperit brau d'un home foll

L'home està foll
foll per l'angoixa d'un incert demà
foll per la ràbia d'un absurd avui
i el far que cerca
el porta al bell mig del mar.

La pau del mar n'és blava.

La follia es torna minsa
i l'home brau amb renovades forces

ha vençut la deriva
ha trobat la vida
i fuig de l'angoixai l'absurd.

La pau del mar n'és blava
i a l'horitzó s'abracen
mar i cel.

Ja no hi ha angoixa
ja no hi ha absurd
ara hi tenim un estel
ara hi trobem un camí
i l'home d'esperit brau i foll

es penja a la corda
del mar i del cel.

Lluís Naola

fes-te soci
d'una entitat
sardanista

Els meus veïns de l'esquerra viuen en una peça de maons de ciment d'uns quinze metres quadrats; ell, en Mariano o Lucas o "Negro", ella, Leonor l'àvia, mare d'ella, en Rafael, Leopoldo o Pelon de sis anys, Alcía o Licha de cinc, nebots de Leonor, Enedina o "Negra", de quatre, i Saul o "Harris" de dos anys i, encara, Gabriela o "Babela", nascuda a primers d'any. Les primeres setmanes de viure ací, amb prou feines ens saludaven. Recordo que un matí de diumenge mentre traginava per l'escola, em vingué un xicot baixet, que aquí anomenen "chapparrito", i forçut amb trets força indígenes, per demanar-me aclariments sobre els trencats. No seria bon mestre ja que mai més no m'ha preguntat res. Aquell dia ni ho sabia, però era en Mariano. Recordo també que un dia l'avia i la senyora em convidaren a prendre uns talls de carn que fregien en el "comal", aquesta planxa de ferro que fa de paella. No sé de que parlaven, però recordo que a cada frase, l'àvia hi afegia: Ay, pobrecito ... "També recordo que no hi havia manera de mastegar la carn que era com tendrum ... Leonor ja estava llavors en estat de Gabriela.

Ara les coses han canviat força. Acabades les classes, sento la veueta de la "Negra": "dice la mami que ya puede Ud ir a pomer" i se'm queda mirant tota encongida mentre Harris, que sempre va nu, crida "Hola, hola..." i ensenya la panxa sense melis, ja que poc després de neixer, com que l'hi supurava, la "comadrona" li va cremar el melic i ara te la panxa ben llisa. Com que en aquestes hores les ganes de dinar són moltes i les de comprar i fer-lo són poques, accepto sempre i, encara que no m'avisin sé que a qualsevol hora tinc entrada a la casa i el plat a punt, és a dir "frijoles" i "lo que Dios socorre" 6-Granoll. C.C.

- Quihobo, pinche maestro - m'etziba en Mariano

- Que pasó, mi buey - li responc

Si be ambdós som força mal parlats, ens tenim molta confiança. Ens asseiem en les banquetes fetes a la fusteria de l'escola i que l'àvia va comprar a vuit pesos. Orale, vieja, que nos apura el hambre..." i Leonor ens serveix a taula i mentre el "chiquihuite" de tortilla va minvant nosaltres anem platicant. L'àvia asseguda a terra segueix la conversa. Només va dient "Ay pobrecito. ..."

Leonor té tota la cara d'índia, d'una bellesa extraordinària. Va néixer i viure a la serralada d'Oaxaca, al Sud-oest de la República. Allà la seva vida era com la de la majoria de dones: llevarse a las quatre i posar-se a moldre el blat de moro, trinxant-lo amb dues pedres per preparar las tortillas de l'esmorzar. Després, a corre-cuita al camp. Mentre el pare desapareixia per anar a rondar una altra dona. Quan tornava, tot eren crits i pallisses si quelcom quedava endarrerit. Fins que un dia Leonor es va plantar i va dir: prou! La mare, cansada també de rebre pallisses, la va seguir i ambdues es van instal·lar a Puebla. D'això fa deu anys. I començà el clàssic camí: posar-se a servir, fins que un xicot la va fletxar i ara viuen junts, al costat de casa meva.

Un dia el cunyat de Leonor, en una baralla tinguda al treball, va morir deixant quatre criatures. La germana, en quedar-se vídua, va fugir emportant-se les dues grans. Leonor es va fer càrrec de les dues petites. La més petita, Alichá, de mesos. A hores d'ara no sabem encara on és la mare. Rafael es passa el dia jugant i parlant ell tot sol en veu alta. Té ja tota la malícia i la por del nen mancat d'afecte. Quan tota la família s'en va

als banys, ell es queda a vigilar la casa. Quan tornen, ja se sap, en Rafael n'ha fet alguna: cruspír-se quelcom, llençar la galleda al pou, agafar las joguines exclusives del Saul etc... i llavors venen els "sis" mentre Leonor l'empaita al volt del pou amb un cordill a la mà.

Licha, des del primer dia, es va mostrar molt esquerra i s'amagava només de veure'm. Els ulls li traspuaven la tristor de l'anima. Després de moltes temptatives, finalment aconseguí que es deixés acaronar i ara és ell qui m'estira els pantalons. L'àvia és l'encarregada de tenir cura d'aquests dos menuts i es passa el dia pentinant Licha. Quan a mitja tarda sona el timbre de la bicicleta, surten tots a rebre el pare que torna del treball. Mentre s'asseu a dinar, comencen les acusacions mútues: "Papi la mami me ha pegado"- diu la "negra". "Ay mi Negrita tan fea... te buscaré una madrastray correré a esta pinche vieja..." li respon en Mariano i comença a mossegar l'Harris fins a fer-lo plorar i llavors li diu ¿quiente morrió, mi hijo? ¿la Bobi? "I fent

icart

Reparacions
Elèctriques
de l'Automòbil

Bobinatge de
motors

Josep

Icart i Lamarca

Plaça Calvo Sotelo, 7
Telèfon 870 04 20

GRANOLLERS

una gesticulació exagerada, fora la gossa que ronda per la nostres cases i que jo, confonentla amb un gos, vaig posar nom, mentre Harris para de plorar. I al minut: "Ya, sáquense que voy a papear..." I sol i tranquil s'empassa dos o tres plats de frijoles amb la salsa tan "picosa" que ha preparat l'àvia. En Mariano està força content i orgullós del seu treball de paleta a càrrec de la Secretaria de Recursos Hidràulics que forma part de l'Estat. Guanya més de tres mil pesos al mes i fa les vuit hores. I està assegurat en el ISSSTE (que les males llengües tradueixen: Inútil Solicitar Salud. Solo Tramitamos Entierros). Com veieu la mala fama del Seguro s'esten "allende el mar"). Ara està decidit a ferse operar l'oïda de la qual no sent res. El "seguro" és un dels punts de fricció d'aquesta parella ja que Leonor voldria estar assegurada tant pels avantatges de l'actualitat com per si mai faltés en Mariano, ja que encara en gaudiria. La Gabriela, per exemple, l'hauria tinguda amb millors comoditats i serveis mèdics i gratuïtament i no pas en la "clínica" d'una senyora coneguda que, és clar, els va cobrar car i les garanties no eren gaires. Però per això necessitarien casar-se i en Mariano no ho vol i més aviat rebutfa el problema. Igualment porta problemes la caseta que en Mariano i el seu germà fan a mitges i a nom dels germans i no pas de la Leonor. Expressions del "machisme" mexicà. Ensem els germans li influïxen força i es compren puix que Mariano es va quedar de petit orfe del pare que va morir amb el fetge destrossat per la beguda i elles va criar amb oncles fins que sortí a l'aventura. Per això s'indigna tant amb els "chamaquitos del P. Alejandro" i em diu: "No, maestro, estos pinches escuincles son unos huevones... yo

me encuentre como ellos y a su edad estaba harto de chamber, (treballar)"Per això s'empipa quan Leonor se'n va mig de amagatotis a fer el dinar del grup de nens "mariaguanos" - com alguns veïns anomenen. I ella ho fa no pas per treure'n un profit material, sinó benbè perquè sent el problema i té un cor com el cràter del Popo. I ell també fa la vista grossa, malgrat que si algú sentia la conversa dels dos, tota sucada de males paraules, es creuria que són gat i gos. Però el que passa és que ella no té ni el posat ni el llenguatge de tantes dones mexicanes que demostren una situació real d'interioritat: sempre callades, sempre suplicant, sempre aguantant, esporuguides, les fableses o animalades dels marits. Té la grandesa i dignitat de la dona senzilla i alegria per oferir el que té als qui ho necessiten.

Recordo ben bé l'endemà d'infantar la filla, quan la Leonor ajaguda al patate - aquesta estora, llit de milers de me-

xicans - abraçava la menudeta Talment Maria i la seva criatura en el Portal de Betlem. Ara la Gabriela te ja quatre mesos i està preciosa amb els ulls i els cabells negres com el carbó i el riure continu a la boca a la més petita mostra d'afecte i és que tan Mariano com Leonor es desviuen pels fills i una mica també pel mestre que tenen de veï a la seva dreta.

No us podeu pas imaginar el que he rebut i après d'aquesta família. En aquests moments la bondat i la tendresa de Déu passa pel cor d'aquests veïns meus de l'esquerra.

Josep Segalés

La solució al
**PLA ESPANYOL DE
COMPTABILITAT**

per a la PETITA i
MITJANA EMPRESA

1980 E N 340 7-10-74 DECRET LLEI 18 1979 DE 30-11-78

Una solució STANDARD
per a cada necessitat

CLAVE. 36
TEL. 870 0432

GRANOLLERS

LIBRERIA CARBÓ

INSTANT-COPY

TOTES LES SOLUCIONS D'IMPRESOS RÀPIDS (OFFSET) AL VOSTRE
ABAST

Us oferim:

Fotocòpies a l'acte
Reproducció de plànols a l'acte
Ampliacions, reduccions i tramats de fotografies
Ampliacions i reduccions de tota classe d'impresos
Fotocomposició
Etc...

A MÉS, US PODEM CONFECCIONAR EN 24 HORES:

Butlletins	Resultats de computadores
Cartes	Inventaris
Pàgines de catàlegs	Menús
Directoris	Actes
Capçaleres de cartes	Programes
Sobres	Qüestionaris
Fulletts d'instruccions	Prospectes
Manuais	Respostes
Butlletins d'empresa	Historials
Llistes de preus	Manuscrita
Expedients	Conferències
Arxius	Certificats
Informes	Llistes d'existències
Ordres del dia	Anàlisis
Minutes	

c/ sant josep, 22

t e l . 8 7 0 5 4 7 5

GRANOLLERS

¿ES POSIBLE?

Hace dos semanas escribía sobre el PLAN DE ORDENACION URBANA DE LA ROCA, que está teniendo consecuencias explosivas.

El lunes pasado se celebró en el Ayuntamiento de la Roca un pleno extraordinario para aprobar inicialmente EL PLAN DE ORDENACION URBANA, fue sumamente calurosa y polémica, estableciéndose dos grupos dentro del consistorio, uno formado por tres concejales y el Alcalde que pedían la aprobación inicial del Plan y otro formado por cinco concejales, que tras pedir con insistencia y repetidas veces, que antes de aprobarlo fuera mostrado al municipio y una vez recogidas las distintas opiniones proceder a su votación, esta proposición fué una vez más rechazada por el Sr. Alcalde y optó por llevar a cabo la votación. Resultado tres votos a favor y cinco en contra.

Una vez acabado el Pleno el Sr. Alcalde presentó la dimisión alegando que con un consistorio así no se puede trabajar. Los medios informativos de la provincia han calificado esta postura de los cinco concejales que dijeron no, como antidemocrática y perjudicial para el pueblo. ¿Es posible llamar demócrata a un Sr. Alcalde que porque no logra imponer su criterio dimite? ¿Es posible acusar a los cinco concejales de ir en contra los intereses del pueblo cuando se han cansado de pedir que fue-

ra el pueblo quien se pronunciara una vez conocido el Plan? ¿Es posible ignorar la postura de la Torreta que envió un escrito pidiendo que no se aprobara dicho plan, por ser discriminatorio e injusto?

El día 21 pasado La Vanguardia Española publicaba unas declaraciones del Presidente de la Diputación Sr. Samanch refiriéndose al Plan

General de Ordenación de la comarca de Sabadell "Quedamos que participe todo el mundo, ya que no es una planificación dirigida sólo a la propiedad".

No entendemos como se acusa a estos concejales como antidemocráticos y antipopulares.

E. Gonzalez

CONGRÉS DE CULTURA CATALANA

El nostre poble té consciència de la anormalitat en què es desenrotlla la seva cultura: existeix un problema d'identitat individual i col·lectiva plantejat a la societat dels Països Catalans, a causa de la manca de coneixements i seguretats elementals sobre la història, l'àmbit geogràfic, la llengua, el treball, els costums propis, en una paraula, sobre la cultura entesa en el seu sentit més ampli.

Aquesta consciència col·lectiva és, ben segur, la que ha impulsat a molta gent, moltes entitats, societats i agrupacions a adherir-se a la idea d'un Congrés de Cultura Catalana. Però, què és el Congrés de Cultura Catalana?

El Congrés és un projecte ja engegat de fer un balanç objectiu del que tenim i del que ens manca per tal de ser una cultura desenvolupada normalment, és a dir, amb les exigències i les necessitats de tota cultura nacional.

Volem arribar a unes conclusions de cara al futur. Dit d'una altra manera: volem presentar ordenats i estructu-

rats els camins que els organismes autònoms dels Països Catalans hauran de seguir i les línies mestres que hauran de conformar-los.

És una empresa col·lectiva i per tant necessita la col·laboració i la participació de tothom. El Congrés ha de ser de tots els qui viuen i treballen als Països Catalans. És un Congrés fet per tothom i per tothom. La col·laboració que cal al Congrés pot ser de diverses formes, a triar les que més us escaiguin: intel·lectual, organitzativa, econòmica, de suport, etc.

Les tasques del Congrés s'han estructurat en 20 àmbits. Però el Congrés de Cultura Catalana no ha de consistir només en els treballs d'aquests àmbits, sinó també en un seguit d'actes populars, informacions, conferències, festes, que el mateix Congrés pot promoure.

El Congrés de Cultura Catalana ha d'arribar a tots els racons dels Països Catalans.

Sabeu ara ja què és el Congrés de Cultura Catalana?

Battle

foto-cine-òptica

TOT PER A LA FOTOGRAFIA
ELS MILLORS PREUS
NO CAL SORTIR DE
GRANOLLERS. PROVEU-HO

Plaça MALUQUER, 2 Tel. 870 17 90

JOVEN CATALAN, ES TODO AQUEL QUE

VIVE Y TRABAJA EN CATALUNYA

Esta frase, tan traída y llevada estos últimos días, en los actos, celebraciones, encuentros y otras actividades de carácter socio-político, desde mi punto de vista, tiene dos características diferentes.

Por un lado está el joven catalán, natural del país y por el otro tenemos el joven catalán que procede de otro punto de España.

En el aspecto de que viven y trabajan en Cataluña, no hay diferencia alguna, pero en la práctica de cada día, hay bastante.

Una gran mayoría de jóvenes emigrados, no están integrados, ni participan en las actividades que en la ciudad los jóvenes programan y desarrollan.

Hay que hacer constar que este sector de jóvenes "no adaptados" forma una gran parte del total de la población juvenil de nuestra ciudad y al parecer únicamente destinados para la producción y el consumo.

Quizás una forma de empezar, sea preguntándose ¿por qué ocurre este problema?.

Una vuelta por las discotecas, bailes, salas de juego, futbolines, etc, de la ciudad nos presenta una juventud que trabaja, que tiene una problemá-

tica difícil de resolver, que estudia por la noche que tiene algo que decir y expresar sin embargo estos jóvenes, por el motivo que sea, y éste existe, no acuden, cuando se celebra un acto de los denominados "progre".

Se hacen llamamientos y convocatorias pero éstos siguen estando formados por los mismos de siempre, los mismos gestos y posturas. ¿es que no les interesa lo que allí se discute y comenta? o quizás esta discusión está llevada a término por una "élite" determinada a cuyo nivel intelectual no todo el mundo tiene acceso?.

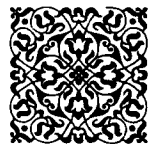
¿ Se tiene en cuenta el nivel, condición social, educación, forma de actuar de esa otra juventud? o es mejor ignorar el problema y seguir siendo y diciendo "soy el más progre de todos".

Días atrás se celebró en nuestra ciudad un acto informativo sobre "El congreso de la Joventut Catalana", mi pregunta es ¿estaba allí representada toda la juventud granollense? posiblemente hubo falta de información general o de un trabajo previo a este acto.

La publicación de la hoja informativa estaba hecha únicamente en catalán y compuesta por unas palabras y frases un tanto elevadas.

Positivo a destacar de este acto, fue la denuncia sobre el hecho de que había que realizar un esfuerzo importante en conseguir esa aproximación y participación de estos jóvenes que están sufriendo explotación en el trabajo, en la diversión, etc. y que sin embargo no asisten a actos como pueda ser este del "Congrés" que bien llevado y asistiendo representantes de todos los sectores de nuestra juventud, se puede convertir en una herramienta de trabajo, para mejorar nuestra situación laboral, estudiantil, deportiva, etc. puesto que las instituciones u organismos encargados actualmente, no definen lo suficiente estas aspiraciones necesarias para nuestra evolución como jóvenes y como personas.

Fernando Rodriguez.

OMNIUM CULTURAL

DELEGACIÓ COMARCAL

Espi i Grau, 3

GRANOLLERS

Ja sou soci d'OMNIUM CULTURAL ?

Associació Promotora de la Cultura Catalana

el cine en nuestra ciudad

PIPI SE LO PASA PIPA

"...el programa me gusta, pero las mamás no quieren que sus hijos miren la película, porque al ser pequeños no saben lo que está mal y como que lo pueden hacer hay peligro de que se hagan mucho daño. Pero a mí me gusta mucho..." (Una nena de 8 anys).

"...a mí me parece que la Pippi es divertida y que se "pasan" diciendo que da mal ejemplo. Lo que pasa es que por la televisión salió una señora diciendo que daba mal ejemplo y por eso dicen lo mismo, porque creen que los mayores siempre tienen razón y a veces se equivocan..." (Un nen de 9 anys).

A un any vista del fenomen "Pippi", i quan aquest ha estat momentàniament oblidat per un altre èxit -tant o més explotat comercialment que l'anterior-, com es el de la "Heidi"; creiem que potser és el moment de jutjar un pèl més fredament que és el que n'ha quedat de tot el muntatge; que hi havia de real i què de "bluf" en aquest cinema dit "infantil", i que ha suscitat tantes controvèrsies.

És la Pippi un bon programa per a nens?. La desbordant imaginació que té, es convenient a la mentalitat infantil?, o per el contrari representa un mal exemple?. Agrada als nens el personatge de la Pippi?; i les seves aventures?.

No som els primers a fer-nos aquestes preguntes; la revista d'educació "Cuadernos de Pedagogía" ja fa més d'un any que va llençar aquesta pregunta als nens, pares i mestres: "¿Qué opina usted de Pippi?". Va rebre infinitat de cartes, respostes personals i col·lectives, enquestes fetes a escoles, a nens de diferents edats..., i va elaborar unes conclusions que es resumiren en els següents punts:

-la Pippi agrada als nens. S'ho passen molt bé i fa possible els seus somnis irreal-

litzables a la vida normal.

-la Pippi representa un element de protesta en front de la llibertat, i desprecia els convencionalismes.

-el medi en el que tenen lloc les aventures constitueix una evasió per els nens que viuen en un ambient urbà. Això influeix a favor de que els agradi.

-la Pippi trenca els tradicionals atributs del sexe "dèbil".

-el fenomen comercial que s'ha muntat al voltant del personatge i de la sèrie, ha decepcionat molt als nens; ha descobert la farsa i la publicitat de la societat de consum. Els ha desilusionat molt el que el seu ídol ja fos una dona que s'emportés les voluptuoses mirades dels seus familiars. Per a alguns nens la Pippi ja només es una gran mentida.

Fins aquí les conclusions de la revista. Però nosaltres també tenim la nostra petita experiència en la qüestió, donç el darrer any a la sala, i en un dels fóruns que més participació dels nens va tenir, esclatà una gran discussió entre els partidaris de la "Pippi" i els de la "Heidi", a on s'expressaren infinitat d'opinions al voltant dels famosos personatges televisius. Com es molt natural, no es posaren d'acord.

Ara, que tant la "Pippi" com la "Heidi" queden prou lluny en el temps i de segur que ja existeixen altres ídols que les han substituït, convidem altre vegada als nens a mirar-se més "fredament" el personatge d'Astrid Lindgren, i a veure si així en treiem tots una opinió més encertada.

Cine Club Infantil.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2		■									■
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

H.: 1. Familiarment, dit de la que va tibada.— 2. Alzinars.— 3. Nom d'home. Forma prefixada que significa os.— 4. Corrua, Podria dir art.— 5. Cinc-cents un. Relatiu a l'eco. Consonants.— 6. Art o procediment de determinar la velocitat del vent.— 7. Pronom. Que no és de la mateixa qualitat, mena, condició. Consonants.— 8. (Al rev.) Prefix que significa igual. Conjunt de bigues d'arbre fortament unides formant una plataforma flotant.— 9. Mida anglesa. (Al rev.) Madeixa.— 10. Nord-americans.— 11. Sense interrupció.

V.: 1 Capsa en es guarden les joies.— 2. Que amenaça ruina.— 3. Granota castellana. (Al rev.) Tombi.— 4. Filera de cotxes que van donant voltes amunt i avall d'un carrer. Nom de consonant. Serveix per a diferents jocs d'atzar.— 5. (Al rev.) Soldat de cavalleria lleugera armat de llança en l'exèrcit alemany. Hortalissa. Mig animal.— 6. Forma de pronom. Després del marquès i abans del vescomte. Consonants.— 7. (Al rev.) Sentiment profund de mal volença envers algú. (Al rev.) Príncep sobirà d'una nació. Vocals.— 8. Petó. (Al rev.) Abreviatura molt usada. El punt més elevat d'una muntanya.— 9. Pal de bandera. Gairebé roser.— 10. Pegar, plantar un cop.— 11. Qualitat d'anormal.

Solució al número 334

H.: 1. Incapacitar.— 2. Olesana.— 3. Anell. Sssss.— 4. Pot. Tip.— 5. Et. Etapa. To.— 6. Talla papers.— 7. eB. Anima. Et.— 8. Nlu. Ule.— 9. Cerdà. Ttblj.— 10. Bicornes.— 11. Anatomitzar.

V.: Inapetència.— 2. Notable.— 3. Coet. Urbà.— 4. All. Ela. Dit.— 5. Pel. Tan. acO.— 6. As. Capir. Om.— 7. Cas. Pam. Tri.— 8. Ins. Apa. Tnt.— 9. Tast. úbez.— 10: Sitrell.— 11. Respostejar.

drop

RECH 3 - GRANOLLERS

3